Wat ’n werklikheid!

Wat sal ons dan van hierdie dinge sê?
As God vír ons is, wie kan teen ons wees?

Romeine 8:31,32

Dit is ’n enorme werklikheid wat Paulus in hierdie loflied uitspreek: God vir ons. Dink jou dit in!

In die eerste plek is dit ’n genadige werklikheid. ’n Werklikheid wat net uit genade die deel van sondaars kan en mag wees. Dit is nie ’n werklikheid wat ons verdien of gepresteer of geproduseer het nie. Dit is net genade — niks meer nie en niks minder nie. Dat God vir sondaars is, is net genade. Daarby kan niks van die mens gevoeg word nie.

Dit is ook ’n troosvolle werklikheid. Ons word dikwels met die hartseer werklikheid van die lewe gekonfronteer. As ander daarvan hoor, word dit miskien nog ’n keer genoem of hulle kan vir ’n kort tyd meelewe betoon, maar kort voor lank keer almal terug na die normale alledaagse verloop van sake. Mense kan die verdrietige werklikheid — die rou, die siekte, die verlies — nie verander of regtig daarin ’n groot verskil maak nie. As God egter vir ons is, het ons te doen met ’n werklikheid vol troos. Alles en almal mag teen ons wees, maar God is vir ons — die Hoë, die Heilige, die Verhewene vír ons — wat ’n troos!

Dit is daarom ook ’n opbeurende, versterkende werklikheid. Baie kan ons ontneem word. Allerlei gebeure kan ons terneerdruk. Vriende kan ons teleurstel. Sommige van die onverwagte gebeurtenisse wat mens nie voorsien het nie, stuur skielik ons lewe in ’n heel ander rigting, waardeur ons ons vastigheid verloor en ons lewensgang verander. Maar as God vir ons is, gee dit krag. ’n Mens hoor somtyds dat daar gesê word: “Ek kan altyd op hom of haar terugval”, maar so iets slegs beperkte waarde. God is vir ons. Op hierdie werklikheid kan jy inderdaad áltyd terugval. Hierdie werklikheid is blywend.

Weet u, hierdie werklikheid is nie maar net ’n gemoedsgesteldheid van iemand op ’n bepaalde oomblik nie. Dit is nie ’n terloopse uitlating van “ek is vir jou” nie. Dit is ’n feit wat op regsgronde staan. Paulus het dit nie sommer net ’n slag kwytgeraak nie. Hy het dit gesê as ’n samevatting van die evangelie wat hy in hierdie brief (Romeine), en in besonder in hierdie hoofstuk, uiteengesit het. Hy het dit, met eerbied gesê, nie uit sy duim gesuig nie. Dit is weloorwoë en goed gefundeerd. Dit is die heilsresultaat van Kersfees, Goeie Vrydag, Pase en Hemelvaart, deur die krag van die Heilige Gees: God is vir ons.

Mense kan vir jou vra: “Wat beteken al die Christelike feeste, wat kry julle nou eintlik uit julle geloof?” Dan hoef ’n mens regtig nie met ’n mond vol tande te staan nie. God ís vir ons. Dit is alles vir ’n mens.

Besef u goed wat daar staan? Nie óns vir God nie, maar Gód vir ons!

Wanneer jy belydenis aflê, sê jy hardop dat jy aan God se kant wil staan, dat jy vir God is en Hom wil dien. Deur die jare mag mense my ook hieraan hou as hulle my aanspreek op my geloof en lewe: jy is tog vir God; jy wil tog by Hom hoort?

Maar die inhoud van die belydenis is nie in die eerste plek: ek spreek uit dat ek vir God is nie. Nee, die kern daarvan is juis andersom: ek glo - (dit is amper te wonderlik om te sê!) - dat God vir my is; dat Hy aan my kant staan en dat ek, klein mensie, vrymoedig by Hom kan skuil, en alle sonde en pyn wat my lewe beswaar, alle teëspoed (ook wat ek self veroorsaak het) en alle teleurstelling aan Hom kan oorgee.

Wanneer ek met steeds groter stelligheid, duidelikheid en oortuiging kan sê: “God is vir my”, wys dit juis op die groei in my geloof. Hy het dit aan my gewys, en ek is daarvan seker dat Hy dit sal bly wys.

God vir ons — wat ’n werklikheid!

Ek kan die diepste betekenis daarvan nie begryp, deurgrond of peil nie, maar as ek my dié werklikheid probeer indink, word ek nie oormoedig of arrogant nie, maar sterk — in die Here.
Hoor jy dit, spotter aan die ander kant? God is vir ons.

Hoor jy dit, grootprater wat uit die kerk geloop het, die deur agter jou toegemaak het en nou jou eie nes bevuil? God is vir ons.

Hoor jy dit, bestryder in my binneste, wat my altyd weer op my sonde, tekortkominge en nalatighede wys en altyd weer my swak punte voorhou? God is vir my.
Hoor jy dit ook, vors van die duisternis, wat my altyd dwarsboom en dit by my influister: God moet teen jou wees, vuil sondaar wat jy is — God is vir my, ewig vir my!

Kan ’n mens dit weet? Paulus het dit geweet, in die geloof.

Mag ’n mens dit glo? Die Here het sy Gees uitgestort sodat ’n mens dit mag glo.
Mag ’n mens dit sê? Ja, die Here het niks meer lief as dat ons dit sê en sy Naam daardeur verheerlik nie.

JH Velema

© 2013
www.christelikebiblioteek.co.za